

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie ze skargi S. W. o wznowienie postępowania zakończonego
postanowieniem Sądu Okręgowego w K.

z dnia 4 września 2014 r., sygn. akt I Cz (...), I Cz (...)

w sprawie z wniosku S. W.

przy uczestnictwie R. P., W. P., A. K.

i E. K.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 września 2016 r.,

zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 12 stycznia 2016 r., sygn. akt I Cz (...) i I Cz (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 stycznia 2016 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę wnioskodawczynie S.W. o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 września 2014 r., sygn. akt I Cz (...), I Cz (...). Przyczyną odrzucenia skargi było uznanie jej za niedopuszczalną ze względu na to, że skarżąca domagała się wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem o charakterze formalnym, jakim było oddalenie zażalenia wnioskodawczynie od postanowień Sądu Rejonowego w K. z dnia 2 grudnia 2013 r. o odrzuceniu apelacji i z dnia 22 kwietnia 2014 r. o odrzuceniu zażalenia (sygn. akt Ns (...)).

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 12 stycznia 2016 r. wnioskodawczynie zarzuciła Sądowi naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 410 § 1 w związku z art. 524 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c. przez niewłaściwe zakwalifikowanie przez Sąd pierwszej instancji, że postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 września 2014 r. nie jest postanowieniem rozstrzygającym co do istoty sprawy, a to doprowadziło do odrzucenia skargi na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. Skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i przyjęcie skargi o wznowienie postępowania do rozpoznania, ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 524 § 1 k.p.c. postępowanie nieprocesowe może zostać wznowione, jeżeli jest zakończone prawomocnym postanowieniem orzekającym co do istoty sprawy, jednakże wznowienie to nie jest dopuszczalne, jeżeli postanowienie kończące postępowanie może być zmienione lub uchylone. Z przepisu tego wynika zatem, że jeżeli postanowienie kończy wprawdzie postępowanie w sprawie, ale nie zawiera merytorycznego rozstrzygnięcia, to wznowienie postępowania nie jest możliwe. Jak wskazuje się w orzecznictwie i doktrynie, w przypadku orzeczeń wydawanych w postępowaniu nieprocesowym ważne jest odróżnienie orzeczeń merytorycznych, rozstrzygających kwestie

materialnoprawne, mających taką samą pozycję jak wyroki wydawane w postępowaniu procesowym, od postanowień formalnych, rozstrzygających tylko kwestie dotyczące postępowania sądowego (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21 kwietnia 1994 r., III CZP 40/94, OSNC 1994, nr 11, poz. 210 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 maja 2007 r., V CZ 44/07, nie publ.).

Z takim właśnie postanowieniem ma się do czynienia w rozpoznawanej obecnie sprawie, co trafnie wykazał Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. Orzeczenia w przedmiocie oddalenia zażalenia od postanowienia o odrzuceniu apelacji lub odrzucenia takiego zażalenia mają charakter formalny. Takim orzeczeniem było postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 września 2014 r. Orzeczeniem merytorycznym było postanowienie tego Sądu z dnia 18 grudnia 2012 r.

Jak słusznie podniósł Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu, wznowienie postępowania jest możliwe mimo orzeczenia kończącego postępowanie o charakterze formalnym, ale tylko w sytuacjach określonych w art. 399 § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Przepis ten dopuszcza wznowienie postępowania mimo jego zakończenia postanowieniem na podstawie określonej w art. 401¹ k.p.c. Dotyczy to jednak wypadków, które wymienione są w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, ale nie występują one w niniejszej sprawie.

Z tych względów należy stwierdzić, że nie ma racji skarżąca, która uważa w zażaleniu, iż zaskarżone postanowienie jest rozstrzygnięciem merytorycznym, przywołując na uzasadnienie tylko to, że nieuwzględnienie jej stanowiska powoduje pozbawienie jej możliwości dalszego prowadzenia sprawy o rozgraniczenie, a to uważa za krzywdzące.

Przyjmując za prawidłowe uznanie skargi o wznowienie postępowania za niedopuszczalne należało orzec jak w zaskarżonym postanowieniu i na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalić zażalenie.

